WASHINGTON D.C.

І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
Тел. з Ню Йорку:
BArcly 7-4125

РІК LXVII. Ч. 6. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 12-го СІЧНЯ 1960 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 12, 1960 No. 6. VOL. LXVII.

ПЕНТАГОН НЕ ВІРИТЬ В РАКЕТНУ ПЕРЕВАГУ СОВЄТСЬКОГО СОЮЗУ

СОВЄТИ ПОТРЕБУВАЛИ Б СОТОК ДАЛЕКОСЯЖНИХ РАКЕТ, ЩОБ МОГТИ ЗНИЩИТИ ОДНУ РАКЕТНУ БАЗУ У ЗДА

Вашингтон. — Секретаріят оборони і командування збройних сил ЗДА приготовляють вичерпний рапорт про сучасний стан із ракетним озброєнням ЗДА. Основною метою цього рапорту довести, що навіть, якщоб Совєти мали перевагу над ЗДА в ділянці далекосяжних ракет, то це ще не давало б можности твердити, що вони можуть знищити ЗДА під час несподіваної атаки. Приготовляє Пентаґон це звідомлення для вжитку президента Айзенгавера і керівників оборони і командування та для відповіді усім тим критикам, які почали востаннє широку кампанію проти уряду, закидаючи йому великі занедбання в озброєнні країни. що мало б привести словидно до прикрого відставання ЗДА, особливо ж у ракетній ділянці. Відставання це мало виявитися — на думку критиків ракетної політики уряду — у надто малій кількості продукованих далекосяжних ракет, на багато менший від ракетної продукції Совєтського Союзу. Критика ця базується головним чином на заяві колишнього секретаря оборони Н. Г. МекЕлроя, що ЗДА зможуть вирівняти існуюче в ракетній ділянці відставання щойно в 1963 році. Водночас із цим критики ракетної політики уряду почали висловлювати публічно побоювання, що у випадку війни і несподіваної атаки Совєти мають досить ракет, щоб знищити всі існуючі американські ракетні і бомбардувальні бази і зруйнувати всі більші міста. У приготовлюваному Пентаґоном рапорті стверджується, що такі побоювання є безпідставні і що критики уряду переціюють деструктивну силу міжконтинентальних далекосяжних балістичних ракет. Дійова сила цих ракет не є така велика, як це загально вважають. Совєти потребували б соток ракет ,щоб з їх допомогою могли знищити одну тільки ракетну базу у ЗДА. До розгляду озброєневої ситуації ЗДА приготовляється тепер і Конґрес, зокрема сенатська і палатна комісії для справ збройних сил. Сенатська Комісія визначила вже на день 18-го січня свої переслухання в цій справі і як перший буде зізнавати під час цих переслухань секретар оборони Томас С. Ґейтс, юн.

Ніксон погодився на поставлення своєї кандидатури до президентської номінації

Віце-президент Ричард М. Ніксон із дружиною Патрицією

Вашинґтон. — Пресовий секретаріят віце-президента Ричарда М. Ніксона сповістив, що Ніксон погодився на поставлення свого прізвища у президентських правиборах у стейтах Ню Гемпшір, Огайо й Ореґон. Згода віце-президента Ніксона не є формальною, значить, офіційно він ще своєї кандидатури на Президентську номінацію не проголосив. Правибори у стейті Ню Гемпшір відбудуться вже 8 березня ц. р. Пресовий секретар Ніксона Герберт Г. Клайн, запитуваний журналістами, чи Ніксон проголосить „формально цю свою кандидатуру, відповів, що він не бачить потреби для формального проголошування кандидатури і що, на його думку, вистачить, що Ніксон дав свою згоду на кандидування у згаданих трьох стейтах. Спеціяльної передвиборчої кампанії в цих стейтах Ніксон не буде вести. Проголошено згоду Ніксона на поставлення його кандидатури в Ню Гемпшір, Огайо й Ореґоні в суботу 9-го січня ц. р., в день його 4-их народин. — День раніше, це значить 8-го січня, демократичні прихильники массачусетського сенатора Джана Ф. Кеннеді зголосили його кандидатуру в столиці Ню Гемпшір, Конкордії. Нюйоркський губернатор— Нелсон А. Рокефеллер заявив, що всіма силами старатиметься, щоб його прихильники не могли зголосити його кандидатури у правиборах в тому стейті.

Сенатор Менсфілд вимагає акції проти „ароґанції" на Пацифіку

Вашингтон.—Сенатор Майк Менсфілд з Монтани, що є асистентом демократичного лідера в Сенаті, назвав „ароґанцією" совєтський плян відмежувати для своїх ракетних проб 27.000 квадратних миль на Пацифіку та звернувся телеграфічно до державного секретаря Кристіяна Гертера, щоб він проти того пляну запротестував. „Якщо Совєтський Союз це розуміє під „духом кемпу Дейвіда", то ми повинні серйозно перевірити нашу згоду на участь в зустрічі "на вершинах цієї весни" — заявив сенатор Менсфілд, пропонуючи рівночасно, що коли б Москва не послухала американського протесту, З'єдинені Держави повинні вимагати скликання надзвичайної сесії Об'єднаних Націй „для розгляду і полагодження того гордовитого (совєтського) повідомлення". В дальших виясненнях сен. Менсфілд стверджує, що Совєтський Союз цим останнім повідомленням виявив недвозначно, що він тільки говорить про міжнародне відпруження, але на ділі такого собі не бажає, проголосивши без попередньої консультації плян, який мав би перетворити частину Тихого океану в совєтське „маре нострум", та який загрожує життю і здоров'ю мешканців і користувачів тим простором. Совєти проголосили свій плян переведення пробних вистрілів ракет на Пацифіку в тому самому дні, як президент Айзенгавер виголошував в американському Конґресі своє послання про Стан Унії з окремою увагою для оборони країни. Місце, яке Москва однобічно „резервує" собі на Пацифіку, знаходиться на яких 1,000 миль на схід від островів Маршала, що є під американським управлінням. Гострий протест проти того совєтського повідомлення, з вимогою скликати надзвичайну сесію Об'єднаних Націй, висловив також представник японського уряду.

СОВЄТИ ЗАКЛИКАЮТЬ ДО ПОСИЛЕННЯ КОМУНІСТИЧНОЇ ПРОПАҐАНДИ

Москва. — Центральний Комітет Компартії Сов. Союзу проголосив в неділю 10-го січня ц. р. об'ємисту заяву на 7.000 слів, в якій таврує недоліки теперішньої пропаґанди та закликає до посилення її — в межах Совятського Союзу та поза ними. Совєтська заява нарікає, що теперішня комуністична пропаґанда, ведена в СССР, діє в „малій сфері впливів" та що, навпаки, противники комунізму посилили свою пропаґанду „в користь капіталістичного способу життя". Совєтська верхівка виснює, що „мирне співіснування не може послабити ідеологічної боротьби". Совєти виключають компроміс в ділянці ідеології та закликають стояти твердо на позиціях комунізму і необхідности його перемоги в цілому світі. За недостатні висліди пропаґандивної служби ЦК партії вважає брак відповідного заінтересування пропаґандою самими тими, що її проводять. Тому ЦК дає конкретні вказівки, як треба ту пропаґанду вести в майбутньому. Комуністичні пропаґандисти, мовляв, вживають надто слабих і замало переконливих арґументів, займаються занадто абстрактними справами, замало підкреслюють конкретні осяги комунізму, не цікавляться впливом своєї пропаґанди на маси народу. Комуністична пропаґанда, мовляв, мусить впоїти в усіх підсовєтських громадян переконання, що „хто не працює, той не їсть". Вона мусить енергійно поборювати однаково „буржуазну ідеологію", як і правих соціялістів та ревізіоністичних комуністів, що заражені тією буржуазною ідеологією. Компартія СССР звертається проти байдужности і націоналізму — але, як звичайно, промовчує факт московського націоналізму в совєтській політиці. Очевидно, що компартія доручає посилити кампанію за „мир", себто посилити словесну пропаґанду, що Совєти хочуть миру. Совєтська заява в справі пропаґанди називає за чергою різні верстви, що їх повинна пропаґанда охопити з більшим успіхом, як досі: робітництво, колгоспне селянство, інтелігентів і молодь. Комунікат закликає зокрема підсовєтських жінок, щоб вони взяли активну участь в боротьбі „проти релігійних пересудів". Щодо „національних меншин" в Совєтському Союзі, то, м. ін., совєтська заява поручає припинити „викривлювання" дійсної історії окремих народів, що живуть в межах СССР.

За першими коментарями, ця совєтська декларація викликана небажаними для Совєтів наслідками масових західних відвідувачів в Совєтах, що їх інформації про дійсний стан в західних країнах настільки поширились в Сов. Союзі, що „послабили комуністичного духа" в підсовєтському населенні. Голова совєтської державної комісії для культурної виміни Георгій Жуков у статті в совєтському журналі, присвяченому міжнародним справам, закинув американському Інститутові для міжнародного виховання, що він навчає американських туристів, як „підривати" совєтських громадян пропаґандою „капіталістичного способу життя".

ЗДА наполягають на приспішення нарад про міжплянетні простори

Об'єднані Нації. — З'єдинені Держави звернулись до Совєтів з пропозицією, щоб по змозі якнайшвидше розпочати наради на обраній на останній сесії Генеральної Асамблеї ОН 24-членній Комісії для мирного використання сферичних просторів. Попередню Комісію Совєти бойкотували, невдоволені її персональним складом і у грудні минулого року прийшло до порозуміння між Заходом і Сходом на такій базі, що у загальній Комісії ОН 12 місць матиме Захід, 7 комуністичні країни, а 5 невтральні. Ця Комісія мала зібратися в березні або в квітні ц. р., але ЗДА бажають собі приспішення того терміну. На іншій Комісії для сферичних дослідів, покликаній до життя в жовтні 1958 р. у зв'язку з Геофізичним роком, яка саме тепер зібралась в Ніцці на французькій Рівієрі, совєтський вчений; академік Анатоль Блаґонравов, заявив про готовість Совєтів співпрацювати в розгляді проблем міжпланетних простосторів для мирних цілей. Президентом цієї Комісії є голляндський професор Ван дер Говлст, а Блаґонравов є одним із віце-президентів. Америку репрезентує в тій Комісії д-р Р. В. Портер. Західні газети пов'язують цілі цих обох Комісій з заповідженим Совєтами пробним вистрілюванням далекосяжних ракет на Тихому океані. Західні фахові кола переконані, що Совєти задумують перевести спроби з вистрілюванням людини в отих ракетах. Совєтам залежить на новому такому осягу з уваги на психологічно - пропаґандивні наслідки у світі.

Англійський прем'єр об'їздить африканські країни

Аккра. — Англійський прем'єр Геролд Мекміллен знаходиться тепер у подорожі по африканських країнах на південь від Сагари, які належать до Британського Коммонвелту чи є ще англійськими колоніями. В товаристві Мекміллена знаходяться його дружина і 15 фахових дорадників. Першим етапом його подорожі була Ґана, що її диктаторський прем'єр Кваме Нкрумах, якому його ґанські противники закидають комуністичні симпатії і методи поведінки, — має амбіції стати лідером всіх чорних країн Африки. Він заапелював публічно до Мекміллена, щоб Англія приспішила процес усамостійнення всіх її африканських посілостей при чому знову атакував „імперіялістів". На великій публічній маніфестації в столиці Ґани Аккрі прем'єр Мекміллен і ґанський прем'єр Кваме Нкрумах виступали разом і приймали овації від зібраних мас чорної публіки.

● **Американський науковець** із Филаделфії, Па., д-р І. М. Левітт склав був гіпотетичну мапу тієї частини Місяця, якої не видно з Землі, а тепер совєтський науковець В. Базикін прислав йому ґратуляції, бо совєтський сателіт зфотографував той бік Місяця, який виглядає майже так само, як передбачав американський учений.

НАССЕР ВІДКРИВАЄ БУДОВУ АСВАНСЬКОЇ ГРЕБЛІ

В минулу суботу 9-го січня відбулось з великою парадою офіційне започаткування робіт над будовою великої греблі над Нілем біля містечка Асван. Президент З'єдиненої Арабської Республіки (Єгипту і Сирії), Ґамаль Абдель Нассер, потиснув ґудзик, який спричинив вибух 10-х тонн динаміту для зрушення скель в першій стадії робіт. Після того, як ЗДА й Англія відкликали обіцяну фінансову допомогу на будову тієї греблі, Нассер звернувся до Совєтів, які фінансують першу стадію будови. Совєтський міністер Ігнатій Новіков був одною з перших фігур на тій церемонії.

Об'єднані Нації плянують міжнародну конвенцію про свободу віровизнань

Об'єднані Нації. — Після дворічних студій окрема Підкомісія Об''єднаних Націй, яка була покликана до життя „для протидіяння дискримінації та для охорони меншин". виготовила звідомлення для найближчої Генеральної Асамблеї на 96 сторінках, що охоплюють 30,000 слів. Це звідомлення пропонує ухвалити міжнародну конвенцію, що ґарантувала б свободу віровизнань, взаємну толеранцію та приписи проти всякої релігійної дискримінації. Пропонована конвенція схоплена в 16 головних точках, між якими є заґарантоване право свобідних релігійних паломництв. Головою тієї Підкомісії, який перевів остаточну редакцію тексту проєктованої конвенції є індієць Аркот Крішнасвамі.

40,000 берлінців протестували проти антисемітських виступів

Берлін. — В минулу п'ятницю відбулась у Західньому Берліні спонтанна маніфестація тамошньої молоді, при чому сформувався похід коло 40.000 берлінців, здебільша молоді обох статей, який ішов з смолоскипами та транспарентами „Геть з нацистами". Великий похід проходив мимо відбудованої після війни жидівської синагоги та жидівського Центру на Фазаненштрассе. У поході взяли участь члени німецького скавтинґу, молодечі християнські організації та невеличка група „комуністичної молоді". Посадник Західнього Берліну Віллі Брандт відкинув лицемірну „поміч", запропоновану східньо-німецькими комуністами у поборюванні нео-нацизму. Він заявив, що берлінці успішно поборювали і поборюють комунізм і так само здібні самостійно поборювати нео-нацизм. Тим часом східньо-німецький прем'єр Отто Гротеволь признав, що й на території комуністичної Східньої Німеччини стались випадки антисемітських виступів. Очевидно, він обвинувачував у цьому „західніх реакціонерів".

Труман пропонує закріплення безпартійности в закордонній політиці

Колишній президент ЗДА Гаррі С .Труман виступив в надрукованій більшістю американських газет синдикованій статті з рішучою обороною активної участи обидвох великих партій, Республіканської і Демократичної, в закордонній політиці, рекомендуючи на найближчий час два головні засоби: виключення закордонної політики з передвиборчої кампанії, зокрема у президентських виборах. та активної участи лідерів обидвох партій в „конференції на вершинах" в половині травня ц. р. Колц мова про президентські вибори, Г. С. Вруман вважає, що президент ЗДА, хоч виходить з одної чи другої партії, завжди репрезентує цілу націю і він є одинокою особою, що находиться на такий стратеґічний позиції, з якої може недопустити до зловживань закордонної політики в "партійній розгрі. Тим часом, сьогоднішня ситуація та провідне становище З'єдинених Держав в міжнародній політиці вимагають повної і солідарної підтримки всього американського народу, отже не можна тієї політики робити предметом передвиборчої політичної розгри між партіями. Кол. президент Труман видвигає ще й інший арґумент для необхідної участи лідерів обох партій в найближчій зустрічі „на вершинах". Справа в тому, що президент Айзенгавер уже не кандидує на перевибір, отже залишиться при уряді тільки до кінця цього року ,а його наступник матиме за завдання здійснювати в закордоній політиці винесені на тій конференції рішення. Тому, в найкращому інтересі американської і міжнародної політики, Труман рекомендує президентові Айзенгаверові ,щоб в його зустрічі з головами урядів інших великодержав взяли участь конґресові лідери обидвох партій та щоб він відбув з ними ряд конференцій перед тією зустріччю в Парижі.

Спікер Рейнберн не робить надії на зменшення податків

Вашинґтон. — Президент Айзенгавер у своїм зверненні про Стан Унії передбачав в бюджеті на 1961 рік 4.2 більйонів долярів надвишку, але заявив, що її треба вжити на зменшення федерального заборгування, яке тепер становить 290 більйонів долярів. Спікер Палати Репрезентантів Сем Рейбирн заявив після звернення Президента, що це було б „немудро" зменшувати прибутки державної скарбниці. Рейбирн конферував із головою Комісії Способів і Засобів в Палаті Репрезентантів конґресменом-демократом Вілбуром Д. Міллсом, який, приватно був заявив, що і він є проти того, щоб тепер зменшувати податки. Рейбирн і Міллс мають деякі сумніви, чи передбачення Айзенгавера щодо надвишки в бюджеті на 1961-ий рік дійсно здійсняться, і чи вона дійсно становитиме на 5 більйонів долярів більше як в цьому 1960-му році.

Михайло Мороз відкрив нову виставку

Ню Йорк. — В неділю 10 ц. м. о 4-ій год. попол. відбулось відкриття нової виставки образів артиста Михайла Мороза в „Панорас Геллері" при 62 Вест 56 вул. у Ню Йорку (а не, як помилково подано в попередньому повідомленні, при 65 вул.). "На виставці показано 27 образів, включно з освітленим чудовим пейсажем у вікні 1-го поверху тієї кам'яниці. Всі образи походять з останнього періоду творчости артиста, виконані в літньо-осінньому сезоні 1959 року. Всі вони являють собою красвиди з Кетскільських гір — ріки, гори, озера, — всі вони олії, виконані однаковою технікою малярства, принележні до течії експресіонізму й витримані у тому самому, прикметному для Михайла Мороза яскраво-барвистому кольориті. Тому ця виставка—наскрізь одностайна, суцільна. Численні відвідувачі найдовше зупинялись перед образом озера Мінневаска. Образам шкодить замалий розмір виставкової кімнати, що не дає потрібної для осягнення правдивого зорового враження віддалі. Зараз у першій півгодині три образи були продані. Виставка відкрита щоденно між 4—8 попол. до 23. січня включно.

Хор „Думка" в Ню Йорку уладив Різдвяний концерт і Новорічний баль

Ню Йорк. — За традиційним щорічним звичаєм, Українська хор „Думка" в Ню Йорку" відкрив цьогорічний карнавал в суботу 9 січня ц. р. різдвяним концертом і новорічним балем в одній з найбільших заль цієї метрополії, у великій балевій залі „Мангеттен Сентеру". Вечір розпочався одногодинними танцями о год. 9 веч., після чого жіночий хор під орудою інж. І. Жуковського, і чоловічий хор під орудою мґра Л. Крушельницького, частинно окремо, частинно сполучені, відспівали низку колядок і пісень. Солістом у пісні Р. Купчинського „Не плач Рахиле" був А. Добрянський. Опівночі відіграно Новорічну ревію пера Миколи Понеділка у виконанні В. Змія, Л. Крушельницької. І. Гарасимяка і Л. Чорнія. Ревія була переплітана балетними продукціями, що їх склала В. Переяславець, та хоровим співом ревелерсів. Поставою цілої ревії займалась Олімпія Добровольська, уклад пісень був І. Недільського, музику до балету склав В. Стасюк, декорації зладив А. Климко, світлом і звуком зайнявся Я. Недільський.Б ажання і подяку від „Думки" висловив інж. Б. Пашківський. Грала музика В. Босого. Буфет був в управі Пань з 64-го Відділу СУА. Оригінальна імпреза зібрала понад 1,000 осіб з усіх прошарків нашої суспільности, між ними багато відомих громадських діячів.

Сенатор Джансон не дістав би голосів негритянських виборців

Ню Йорк. — Виконний секретар Крайового Товариства для поступу кольорових народів Рой Вілкінс промовляв на зборах 150-ох провідників філій цього Т-ва і сказав, що треба дивитися з песимізмом на те, чи провідник демократів в Сенаті сенатор Линдон Б. Джансон міг би дістати голоси негритянського населення під час виборів у листопаді ц. р., яке уважає його за противника закону про охорону громадянських прав. Вілкінс казав, що колишній президент Гаррі С. Труман навіть коли б дійсно хотів, то не зможе переконати демократичних провідників у північних стейтах в тому, що негритянські виборці будуть голосувати на сенатора Джансона. Ці виборці не дивляться на те, які плятформи приймають партії на своїх конвенціях, тільки на те, як члени тих партій голосують в Конґресі.Це все розуміє добре Труман і Вілкінс критикував також і президента Айзенгавера за те, що не плянує радикальнішого законопроєкту про охорону громадянських прав, хоча б такого як минулого року, який Конґрес був відкинув..

В АМЕРИЦІ

● **Віце - президент Ричард М. Ніксон** покищо не дав своєї згоди на те, щоб його залишити як кандидата на президента у правиборах в стейті Ню Гемпшир, де його прихильники зголошують як кандидата. В цій справі Ніксон конферував із сенатором із Ню Гемпшир Стайлесом Бріджесом і Норрісом Каттоном із Ню Гемпшир.

● **Губернатор - демократ** з Огайо Майкел В. Ді Салл заявив, що він зголосить свою кандидатуру на президента але на номінаційній конвенції всі голоси, які він матиме від своїх 64-ох делеґатів, передасть сенаторові Джанові Ф. Кеннеді. Це буде велика допомога Кеннеді, бо Огайо стоїть на 5-му місці щодо числа голосів делеґатів.

● **Летунство повідомило,** що в цьому році воно плянує післати на емеритуру майже 5,000 офіцерів, більше як половину з цієї суми проти бажань майбутніх емеритів. Всі офіцери, призначені на звільнення, мусітимуть мати принаймні 20 років служби. Це не відноситься до лікарів і дентистів. При звільнюванні будуть керуватися добром служби.

У СВІТІ

● **Папа Іван XXIII** прийняв на спеціяльній авдієнції нюйоркського кардинала Спелмана, який звітував йому про духовий стан американських військ в Европі, що їх кардинал відвідав під час латинських Різдвяних свят.

● **Комуно - чеський уряд** розпочав в минулому тижні будову нової сталеварні в Кошицях, яка має стати одною з найбільших того роду фабрик в Европі. Її остаточне закінчення передбачується на 1965 рік, але від 1964 року мають розпочати тамошню продукцію сталі. Найвищу продукційну здібність тієї сталеварні передбачують на 3,800,000 тонн сталі, 2,000,000 сталевих плит і 3,500,000 чавуну. Кошти цілої будови обраховано на півтори більйона долярів. У першій стадії будови зайнятих є 3,200 робітників.

● **Індія** жваво розбудовує шляхи і скріплює оборонні позиції в своєму північно - кордонному обширі. 4,000 тибетських втікачів працюють біля тих робіт. Індійські власті дозволили кореспондентові „НЙТаймсу" оглянути ці оборонні приготування у віддалі 35 миль від кордону, окупованого китайськими комуністами Тибету. Якщо китайські комуністи поновили б аґресивні дії проти Індії, то це може статись найшвидше в березні, бо до того часу всі шляхи в Гімаляях засипані снігом.

● **В столиці Індонезії Якарті** продовжується процес перед військовим судом проти 31-річного американськаго пілота Аллана Попа за його активну співпрацю з партизанами, що боролись проти комунофільського режиму. Попові закидають, що він у часі між 29 квітня і 18 травня 1958 р. перевів бомбардувальником В-26 шість налетів, в яких згинуло 17 індонезців. Але Поп признається тільки до бомбардування віядукту 18 травня 1958, коли-то саме літак збито, а його самого схоплено. Прокуратура вимагає для нього кари смерти.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St, Jersey City, N. J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917, — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: SVOBODA", P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Стан Унії

Кожного року в перших днях січня, коли КонҐрес, після осінньої перерви, сходиться на нову сесію, Президент проголошує традиційне звернення про Сан Унії. Голова держави й уряду подає в цьому зверненні загальну характеристику міжнародної та внутрішньої ситуації, базуючись на підсумках минулого року та на своїх плянах на біжучий рік. А що сесія 86-го КонҐресу буде останнім його етапом, як і теперішня проклямація про Стан Унії є останнім таким зверненням урядуючого Президента, цей акт набрав особливого значення.

Загальна й найкоротша, схоплена двома словами, характеристика звернення про стан Унії з минулої середи, це — поміркований оптимізм. Здаючи собі справу, що від кінця минулої війни на відносинах у країні дошкульно відбиваються міжнародні відносини, Президент розпочав своє 48-хвилинне звернення з оцінки загальної ситуації в світі. Він пригадав, що мир не може існувати тільки для Америки, але мусить бути для всіх народів. Він знову підкреслив гасло, з яким в грудні їздив по світі, а саме, що мир мусить бути справедливий. Звернувши увагу на розвиток зброї „неймовірної нищівної сили", яка вводить у сферу реальної можливости знищення людської цивілізації і цілого людського роду, Президент висловив переконання, що ніхто не дійде до „такого божевілля", щоб знову розв'язати воєнну стихію. Однак про Москву і її актуальну політику Айзенгавер говорив дуже стримано і обережно. Він вказував тільки на совєтські заяви, які „натякають на можливість відкриття дещо менш напруженого періоду у взаєминах між Совєтським Союзом і рештою світу". Але й ті совєтські словесні обіцянки „мусять бути доказані ділами". Тому Президент, поставивши мир за найважливішу ціль американської політики, ствердив, що „тільки скріплюванням духових, інтелектуальних, економічних і оборонних засобів вільного світу можемо, з доброю вірою, зробити поступ у напрямку нашої цілі". Тому він закликав до сторожкости і заповідав — конкретно — що найближчий військовий бюджет буде знову найвищим у мирному часі в історії Америки і визначатиметься круглою сумою 41 більйона долярів.

Але Президент — проти наставлювання всієї американської економіки виключно на оборону. Він запевняє, що американська збройна сила величезна і вказує на американських союзників, які становлять невід'ємну частину оборонної спроможности ЗДА. Конкретно, говорячи про збройні сили, він вказує на успіхи з ракетою „Атлас", яка осягає намічену ціль з точністю двох миль на віддаль 5,000 миль, — на далекосяжне американське летунство, на атомові підводні човни. Але водночас він підкреслює конечність здорової економічної політики. Тут його оптимізм більший, ніж при оцінці закордонної ситуації. Він заповідає „рік найвищого добробуту в нашій історії". Він обіцяє зголошення зрівноваженого бюджету з невеликою балянсовою надвишкою і водночас наполегливо перестерігає проти небезпеки інфляції.

В різних ділянках внутрішньої політики — за звернення про Стан Унії — не слід сподіватися значних відхилень від давньої політики теперішньої адміністрації. Це стосується порушених у зверненні таких справ, як відношення до сільського господарства, громадські права, виховання й освіта, публічні роботи та взаємини між Білим Домом і Капітолем. Президент дуже добре здає собі справу з того, що в співпраці між республіканською Адміністрацією і демократичним Конгресом не може бути ідилічного стану. Але він вказує на деякі справи — як ось міжнародні й економічні — в яких співпраця між ними повинна проходити гладко.

Цей уступ в зверненні Президента, як і ціле звернення — були прийняті назагал прихильно не тільки республіканською меншістю, але й демократичною більшістю в Конґресі. Поміркований оптимізм Президента відповідає загальному настроєві в Америці.

Відрадний балянс

Подані у „Свободі" з 9-го січня ц. р. підсумки української літературної продукції у вільному світі в 1959 році і встановлений в цих підсумках балянс 55 позицій в ділянці поезії, прози і літературної критики вимагають деяких підкреслень і висновків.

Найперше треба підкреслити, що ці підсумки ще не цілком дефінітивні, і тому неповні. Вони не охоплюють таких запляновних на кілька років і започаткованих або продовжуваних в 1959 році збірних багатотомових видань, як видавані у 20 томах нюйорською Книгоспілкою твори Івана Франка чи видавані у 14 томах видавництвом Миколи Денисюка у Шикаґо твори Тараса Шевченка. Не включені до поданого списка й деякі видання дитячої літератури, як також видання, що появилися вже в останніх днях грудня і що їх ще не одержали ні редакції, ні книгарні. Без сумніву, кількість видань з ділянки літератури за 1959 рік досягне яких 70 позицій.

Але вже сама встановлена в надрукованих підсумках кількість видань і появ дає дуже позитивний образ постійного зросту й розвитку української літератури в екзилі, значить, української літератури поза межами України. В порівнянні до минулих років літературна продукція 1959 року на багато вища і кількісно і якісно. Збільшується також зацікавлення читацької громади літературною продукцією і посилюється її активна співучасть у видаванні тих чи інших мистецьких творів. Українська література у вільному світі, не зважаючи на те, що вона відірвана від рідної землі і репрезентує тільки невелику частину всього українства, в загальному набагато активніша, свобідніша і багатша тематично від української літератури під Совєтами, що має до диспозиції і велетенську читацьку громаду, і великі державні видавництва.

Однак, є й деякі недоліки в літературній продукції українських письменників у вільному світі. Бракує в ній — поза деякими перекладами та передруками — нових творів у ділянці драматургії, слабо стоїть фахова літературна критика, надто обмежена тематика прозових творів, більшість яких — це спогади з підсовєтської дійсности. Але, не зважаючи на все це, українську прозу у вільному світі із змістового і мистецького погляду треба оцінювати багато вище, як сковану вимогами соцреалізму сучасну українську прозу в УССР. А якщо йде про поезію і літературознавчі праці, то досягнення українських літераторів у вільному світі в цих ділянках не скоро будуть перевершені в сучасній підневільній Україні.

Дуже позитивний теж факт, що зростає кількість перекладів з української літератури на такі світові мови, як англійська, німецька, португальська. Сім позицій у цій ділянці — в тому три антології і чотири оригінальних твори у перекладі на західні мови — це досягнення, якого не добилися українські літератори в умовах нібито незалежної і державної підсовєтської України.

Все це дозволяє стверджувати з повним правом, що українські письменники у вільному світі добре усвідомлюють свою відповідальність і свій обов'язок зберігання й оборони вільного українського слова і вільної мистецької творчости.

ЗЛИДНІ НА ЦІЛИНІ

Недовідомим чудом серед нашої еміґрації ширяться чутки, нібито в совєтах „усе стало краще". А ще більше чудо полягає в тому, що знаходяться такі наївняки, які цьому вірять не согірше за американців. Тому варто поглянути на факти.

Ось московська „Комсомольская Правда" аж тепер витягає на світ Божий деякі факти про життя на цілині витягає тому, що їй притьмом треба рятувати репутацію Хрущова, який всю цю дику і трагічну справу з цілиною затіяв. А може й тому, що тепер знову „закликають добровольців" на цілину в Казахстан, і треба якось запевнити населення, що всі ті жахи, які воно чуло про цілину, хоч може в деякій мірі і були правдою, але тепер уже все „краще", бо ...знайшли винного.

Звичайно „Комсомольская Правда" не шукатиме винного там, де він є. Вона не буде кричати проти ідіотської системи плянування згори, яка навіть у цивілізованих країнах провалилась і яка була одразу призначена на провал у такій традиційно-казнокрадній і хабарницькій країні, як бувша російська, а тепер совєтська імперія. Не наважиться, звичайно, „Комсомольская Правда" виступити й проти Хрущова, який з жорстокістю самодура посилає у дикі степи юнаків і юначок, переважно з України, бо комуністична система доводила країну вже до третього голоду. Не посміє „Комсомольсакя Правда" підняти голосу й проти теорії марксизму - ленінізму, якою пояснюються і виправдується всі антинародні і антилюдські дії совєтської влади.

Ні. І марксизм, і Хрущов, і компартія — всі вони лишились такими „геніяльними і непомильними", якими були й досі на сторінках „Комсомольської Правди". А всьому винен один чоловік — А. Клімов, голова Центросоюзу, який, бачите, погано організував постачання для переселенців на цілину!

Багато з українців пам'ятають гіркі дні, коли наслані з Москви так звані „кооператори" розгромили за допомогою коляборантів-малоросів гордість української кооперації Дніпросоюз і на його місце ввели керований з Москви Центросоюз. Отже, нікому з нас нема ні охоти, ні потреби боронити чи виправдувати Центросоюз. Але все таки не можна оминути того акту, що в даному випадку Центросоюз — тільки „стрілочник", досить, правда, високопоставлений стрілочник, якого, очевидно, вилають і в якому замінять керівництво, щоб заспокоїти обурення чи страх населення перед цілиною.

„Комсомольскаяа Правда" обвинувачує Центросоюз у Казахстані, що у нього „завеликі штати", що він дбає тільки за те, щоб у звітах показати великі обороти капіталу, а тому завозить до Казахстану дорогі товари, як піяніно і автомобілі, які підвищують суми прибутків від продажу. Одночасно „Комсомольская Правда" картає систему споживчої кооперації за те, що вона, все з тією ж метою підвищити товарооборт, висилає на цілину величезну кількість горілки і вина, споюючи таким чином молодь. Ви родинного життя на цілині (а як знаємо, вже кілька років ведеться кампанія за те, щоб цілинники одружувались і назавжди осідали на цілині): „Пелюшки — товар недорогий, — а от п'ять з лишком років цілинники просять, вимагають, щоб на цілині почали продавати пелюшки, сорочинки, білизну для найменших..." Після усяких докорів на адресу голови споживчої кооперації Казахстану С. Адеряхіна, „Комсомольская Правда" друкує листи деяких секретарів комсомольських комітетів з різних областей Казахстану. Ось вони в перекладі на українську мову:

Лист перший:

„Наш радгосп існує майже шість років. Дуже багато доброго зроблено, але кооперація — ані з місця. І тепер не краще. Прийшла зима, а не купиш ні одягу, ні шапки, ні теплих рукавиць, навіть звичайних рукавиць. Нас живе у кімнаті вроє, ми зібрали гроші і хочемо купити радіо-приймач, але в крамниці його нема. Хлопці кажуть: Поїду у відпустку на Україну, куплю собі костюм, плащ, черевики. Цілинники дають країні багато хліба, але ось у нас у радгоспі пекарня — з ласки споживкооперації — нікуди не годиться, і печений хліб ми одержуємо дуже поганий. Невже цілинники не заслужили, щоб тут у нас продавали потрібні товари?

Секретар Комітету Комсомолу В. Бурий.

(Радгосп Кіровський, Акмолінська область).

Другий лист:

„Багато у нас буває уповноважених споживкооперації, записують у блокноти про недостачі — їх дуже багато — обіцяють, що Казахспоживсоюз і Центросоюз втрутяться, вживають заходів. Але змін ніяких. Почалася зима, а в крамниці літо: нема нічого зимового, не запасли. Не буває у нас овочевих консервів, рідко бувають рибні, яринні. Молодь, звичайно, працює з усіх сил, з трудношами не числиться, і дуже обидно, що кооперативи відстають".

Секретар К-ту Комсомолу І. Лончаков

(Радгосп Ключевий, Кустанайська область).

Третій лист:

„Ми освоїли двадцять тисяч гектарів цілини і зібрали цього року в середньому по 13.5 центнера пшениці з гектара. По півтора мільйона пудів хліба здаємо державі щороку. В перші часи всі мирились(!) з поганою торгівлею, розуміли, що одразу все важко налагодити. Але треба сказати, що справа ніяк не поліпшується. Споживча кооперація не торгує на цілині речами першої потреби. Вже не буду говорити про консерви чи ковбасу — ми їх не бачимо. В нашій крамниці іноді й по два—три тижні хліба не буває. На мою думку, у змінливості кадрів на цілині багато винна споживча кооперація".

Секретар К-ту Комсомолу П. Голодов.

(Радгосп „Тімірязевський", Північно-Казахстанська область).

І останній лист:

„Не будемо затаювати: працює у нас споживкооперація дуже погано. Та що говорити, такої простої речі, як гребінець — і то нема. Цигарки бувають у крамниці врядигоди, один час навіть махорки не було. Зате спиртових напоїв привозять надто багато. Наш колектив ухвалив обмежити продаж горілки. Тоді радгоспна кооператива почала продавати горілку просто зі складу, через чорний вхід, як продають „по знайомству високодефіцитні товари. Через цей „чорний вхід" продавали яблука, кавуни. З пайовиками у нас не числяться (так, наче в совєтах з ними деінде числяться! — Л.Л.), а управа існує тільки на те, щоб підписувати акти про зіпсуття товарів чи про розтрати."

Секретар К-у Комсомолу С. Єрмоленко.

(Радгосп ім. Панфілова, Кустанайська область).

Коли до цього дадати нарікання „цілинників" на несвоєчасну доставу будівельних матеріялів, коли додати дописи про життя молоді в „кибитках" (критих фургонах) серед страшних суховіїв улітку і морозних сніговіїв узимку, коли додати розповіді декого із недавніх відвідувачів Совєтського Союзу, що дівчата там спішать вийти заміж і завагітніти, бо вагітних не посилають на цілину, — те, як говориться, картина стає ясна і коментарів не треба!..

Якщо хтось почне арґументувати, як то гарно тепер живеться в совєтах — рекомендуйте прочитати бодай „Комсомольську Правду" з 28-го листопада 1959 р!..

Л. Лесюченко.

Теодор Терен-Юськів

ПІСНІ ТРАГІЧНОГО ЮВІЛЕЮ

Перед нами більшенький, „ювілейний" збірник сольових пісень у супроводі фортепіяна українських потойбічних композиторів із навісною назвою „романси". Та це так мусить бути: москалі називають пісні романсами, то й українці, щоб і далі зближати — з наказу — братерство мови, мусять уживати тієї ж назви. Бо ж, дозвольте, що романсового у поезії Франка „Каменярі" чи „У долині село лежить"? Всі пісні, включно з передмовою, обов'язково двомовні. Їх у збірці понад сорок, і пісні ці — як зазначено в передмові — мають дати перегляд і ясне поняття „про основні тенденції розвитку українського радянського романсу" — за 40 років, себто від 1917 до 1957 року. Редакційна колеґія складається з трьох композиторів: Гн. Майбороди, Дремлюги і Надененка.

Сама збірка виглядає досить чепурно, хоч — як на ювілейну оказію — не люксусово: добрий папір, синя полотняна оправа з блакитно-золотими (sic!) витисками букв. Охоплює вона твори 27-ох українських композиторів (не конче — українців). Що вам зараз же упаде в вічі, це те, що в збірці не подибаєте й сліду найбільшого представника нашої музики західнього стилю, Василя Барвінського. А ще цікавіше, що немає там ні одної пісні найвизначнішого, живучого українського композитора, сучасного Нестора нашої музики Станислава Людкевича. Пісню Західньої України мала б репрезентувати одна легкостравна річ А. Кос-Анатольського. Та не тільки західніх композиторів недостає тут, декого також і зі Східньої України, без ніякого вияснення, немає. Ось хоч би Платона Майбороди й ін.

Ця збірка попала сюди, либонь, завдяки протиамериканській пісні-виглупці Малишка-Мейтуса. Теревениться в ній про долю американського воєнного інваліда, якому так злиденно живеться, що у військовій шинелі мусить він жебрати, з простягненою рукою, серед багатого Шикаґо („Біляве дівча на панелі").

Збірка починається, вже згаданими, двома, музично слабими піснями, деклямаційного стилю, Степового: „Каменярі" та „У долині село лежить". Його та В. Косенка названо тут основоположниками „українського радянського романсу", хоч творчість Степового нічогісінько спільного не має з большевицькою революцією і пропаґандою. Щодо Косенка, то річ відома, що його композиції — це кращі зразки української музики, хоч у них і немає нашого, притаманного, народно-пісенного елементу мелодики. Але немає в них і такого ж московського. Косенко всякі впливи перетравлює дуже інтеліґентно. Але автор передмови хвалить його за те, що він „наслідує кращі традиції російської клясики". А вже особливо мусить імпонувати редакції його компонування до московських текстів. Вертаюсь ще раз до тієї знаменної передмови, що, пишучи про заінтересування наших композиторів ліричною спадщиною поетів, наводить передусім імена Пушкіна і Лермонтова, а щойно пізніше Шевченка і Франка. Це ледве чи припадок, що в цій збірці більше композицій до слів Пушкіна, як до поезій Шевченка. А за причину гальмування розвитку української совєтської музики подають редактори зв'язок і вплив західньої модерної музики, з якою наша музична Муза на Україні мала зв'язки головно в 20-их і 30-их роках.

З відомих композиторів подибуємо тут ще такі прізвища як: Ревуцький, Лятошинський, Верикiвський, Козицький, Данькевич. З менше відомих: Барабашов, Зноско-Боровський, Рожавська, Гайдамака й ін. Та зовсім або майже невідомі такі, як Кирейко, Лазаренко, Радзієвський, Жданов і ін.

На самих композиціях, і без перехвалки редакторів, — на жаль — завеликий вплив російських композиторів. Особливо на речах тих мало знаних чи молодших. Найбільший вплив має на них Чайковський (може тому, що в ньому плинла українська кров є він ближчий нашим музикам). Сюди можна б зачислити такі речі, як Сидоренка „Ти прийди, моє серце", Коломійця „Хотіла б я піснею стати," Завалішиної „Казку" і т.п. Дальше слідні ще впливи Муссорґського і Рахманінова. Про речі, писані зовсім у стилі московської музики, не варто й говорити (Жербіна „Проходить буря"). Знаходимо і незначні впливи західньої музики, як ось в пісні Надененка „Уста говорять", що так і нагадує Шубертову „Дівча і смерть", тощо. Та за директивами партії завданням і неодмінним обов'язком сучасних музик на Україні є: писати в стилі „соціялістичного реалізму" (і редактори, як звичайно — обіцяють, що композитори це завдання з успіхом виконають).

Збірка ця, коли йде про тексти, музичне світовідчування національного характеру і українськість, представляється, як велика будівля без вікон. Бо про що ці композитори не співають, і про революцію, і про „весь рідний край", і про „ясну, зоряну сторону", і про Сталінґрад, а навіть про величність Росії (Пушкін-Вілінський „До Чаадаєва"), немає там тільки пісень про Україну, про її волю і ідеали. Комуністичне „усуспільнення" пісні, компонування без переконання, писання „з наказу" — доказують наївність, штучність і недоумність тієї пісні.

Однак з приємністю треба ствердити, що в ділянці особисто-інтимної лірики знаходимо в цій збірці пісні, що не тільки рятують добре ім'я української музики, але навіть приносять їй честь і славу. Тільки як же воно й не дивно, що ці твори такі далекі і чужі партійній доктрині. Це ж майже декадентизм в обличчі комуністичних льозунґів! Просто не віриться, що вони попали в цю збірку. Припадок, недогляд чи музична вартість твору не дозволили оминути його.

Ото ж дехто з наших композиторів у цій збірці звернувся до невичерпної скарбниці української народної пісні, і ця народня стихійність віддзеркалилась у їхніх творах. І так тут речі з посмаком народної пісні, як „Ой, одна я одна" Борисова і „По діброві вітер віє" Глушкова. Що спільного зі совєтською бомбастикою має Франкове розпачливо-тонке „Чого являєшся мені у сні", що до нього у хвилині мистецького надхнення написав Надененко таку вогняно-патетичну і повну щирого терпіння музику? Далі, одною з найцінніших пісень збірки є повна модуляцій і безпосередности „Чим пісня жива" Кирейка і філософічно-спокійне, широке полотно музичного малюнка „Полудне" Данькевича (обидві пісні до слів Франка). Тут маємо лірично-настроєве „Ви знаєте, як липа шелестить" Тичини-Дремлюги, чи мініятюру пісенного — хоч і не народного — характеру (слова Тичини) з музикою Гн. Майбороди „Гаї шумлять". Є ще притягаюча і цінна пісня (3 образки) Верикiвського (поезія Грабовського) „Образ коханої". Все можна подивляти музичне знання і культуру Лятошинського в пісні „Спогад". Але перлиною збірки останеться річ, що ні про неї, ні про її автора у вступі й згадки немає, бо вносить вона душевне розманіжнення, з точки погляду большевицької ідеології. Це — „Проса покошено" на слова Рильського з музикою Л. Ревуцького, тонкий і музично скомплікований твір. Пісня ця теж не для широкої публіки. Композитор використовує тут палету півтонів майже в модерному стилі. Цими засобами в тонації мі-бемоль, на тлі тріоль, а то і тридцятидвійок, музичним драматизмом досягає композитор душевного зворушення в словах:

Не повернуть минулого ніколи:
А скільки мрій було зеленою весною!
Як пінились вони, мов золоті потоки!
Усе пройшло...

Цей твір якнайкраще репрезентує українську пісню перед цілим світом. І ще раз доказує, що, коли б Україна була без ярма, наші музики, маючи волю, дали б більші, глибші і ще цінніші твори з нефальшованим українським національним характером.

С. Риндик

КОЛИ НАРОДИВСЯ ІСУС ХРИСТОС

(2)

Отже особа Ірода, як її подають, не леґендарна, не якась символічна, а цілком реальна. Але як свідчать римські пам'ятки, він став юдейським царем у сороковім році до початку н. е., пробув на царському престолі 36 років і вмер за чотири роки до... нашої ери, себто до народження Ісуса Христа. Це, як ми бачили, суперечить Євангелії від Матвія. А ще далі в цього самого євангелиста сказано:

„Коли ж Ірод помер, ось янгол Господній явився в Єгипті в сні Йосипові та й промовив: Уставай, візьми Дитину та Матір її і йди в землю Ізраїлеву, бо вмерли ті, що чигали на душу Дитини".

Це знову ще одно свідоцтво, що Ірод умер за життя Ісуса Христа.

Із благовістя Луки знаємо, що під час народження Ісуса Христа відбувся перепис населення і що тоді мав над Сирією владу Квіріній. А з римських документів видно, що П. Сульціцій Квіріній був присланий до Сирії, як леґат, у шостім році н. е. Коли б євангелист Лука мав на увазі цей час, то виходило б, що Ісус Христос народився щонайменше на десять років пізніше, бо від смерти Ірода до прибуття до Сирії Квірінія проминуло більше, як десять років.

Наявність цих суперечних відомостей довгий час не давала можливости виявснити справу, аж поки не був знайдений коло Антіохії під час розкопин фраґмент одного римського напису, з якого виявилось, що той самий Квіріній перебував уже один раз у Сирії, а саме від десятого до сьомого року перед н. е.! А що в Римській Імперії переписи переводились кожних чотирнадцять років, то й виходить, що благовістя євангелиста Луки цілковито згоджується з дійсністю і що Ісус Христос народився між 7-им і 6-им роками перед н. е., під час попереднього перепису. Це сталося в часі, більшим за шість повних років до початку н. е. і меншім від семи років до того самого початку.

Слушність цього висновку знаходить цікаве потвердження ще й із астрономічного боку. Під час цього великого акту появилася на небі незнана до того часу зоря:

„Нова рада стала,
Як на небі хвала!
Над вертепом звізда ясна
Світу засіяла".

У євангелиста Матвія читаємо, що коли під час народження Ісуса Христа прибули до Єрусалиму зі сходу мудреці, то вони питали:

„Де народився цар Юдейський? Бо ми на сході бачили зорю Його і прийшли поклонитися Йому".

Колишні астрономи так само, як і їх теперішні нащадки, знали добре, де можна найкраще спостерігати якесь небесне явище, і мандрували туди через гори й доли, степи й пущі, хто на коні, хто на ослі, а хто на верблюді. В одній українській коляді співається навіть, що на місце події прибула ціла ескорта з тими астрономами:

„Триста коней козаків,
Та всі з бандурками".

Наші давні бурсаки, Тиберії Горобці і Хоми Брути, знали біблійну старосвітщину до найменших подробиць і навіть інстиктовно відчували всю її правду і коли складали якісь коляди, то оздоблювали їх такими подробицями, що тепер видаються нам крайніми вигадками сюрреалізму. А тим часом це були самі реалізми. Ми зараз побачимо, що вифлеємська зоря не належала до якихось красних мітів чи леґенд, а була дійсним явищем і в свій час мусіла була справді здивувати своєю появою і мудреців, і не мудреців, і волхвів, і посполитих людей. Що ж то могло бути?

Астрономія знає такі три небесні феномени: 1. Нові зорі 2. Комети, 3. Коньюнкції плянет.

Від часу до часу появляються на небі нові зорі. У місцях, де перед тим не видно було нічого або де була ледь помітна зірка, раптом спалахує могутнє світло, і протягом короткого часу (кількох днів або й навіть годин) ясність його зростає в 50,000 до 100,000 разів. Під час постання нової зорі її верхні шари розриваються і викидають великі маси розжарених ґазів, що розлітаються увсебіч. Протягом років нові зорі знову погасають. Причини постання нових зір досі не вияснені як слід. Є думка, що це ядрові вибухи всередині зір.

Про комети не будемо говорити, бо це явище кожному відоме. Пригадаємо тільки, що Вифлеємську зорю не раз утотожнюють з кометою — і в письмі, і в малюнках. А це значить, що думки про характер Вифлеємської зорі не ясні.

Коньюнкцією плянет називають таке розміщення їх на небі, коли дві чи три плянети і земля знаходяться на одній простій лінії і коли через це наше око, замість кількох плянет, бачить одну, але збільшену і яскравішу.

Котре ж із цих трьох явищ мало місце під час народження Ісуса Христа?

Виявляється, що останнє. А до цього прийшов перший раз славний німецький астроном Йоган Кеплер. Це сталося 1-го грудня 1603-го року в Празі Чеській на Градчанах. Кеплер перебував тоді на королівськім дворі в ролі придворного математика і астронома-астролога, а зазначеної дати спостерігав уночі через свій примітивний далековид коньюнкцію Меркур—Юпітер—Сатурн. Під час цього спостереження пригадав собі, що жидівські астрологи сподіваються такої самої констеляції Юпітера й Сатурна на час майбутнього народження їх месії. Ця несподівана пригадка зараз же викликала думку: чи під час народження Ісуса Христа не відбулася вже ця коньюнкція? За думкою прийшли обрахунки, бо астрономи вміють крутити свій світовий годинник назад і вперед, скільки хотять. Переведені обрахунки оправдали його здогад, але... не зовсім: коньюнкція Юпітер — Сатурн справді була, тільки за сім років перед початком нашої ери! Багато разів Кеплер перераховував, та вислід кожного разу був той самий. Для щирого християнина це було трагічне розчарування. Він не знав, що християнське літочислення було помилкове.

Аж 1925-го року німецькому вченому П. Шнабелеві вдалося відчитати клинописні пам'ятки славної в старі часи вавилонської астрономічної школи в Сіпарі і виявити, що Кеплер таки мав повну рацію, бо та школа занотувала з якнайбільшою докладністю положення обидвох плянет — Юпітера й Сатурна — протягом п'яти місяців і то якраз того самого року, що попередив початок н. е. на 7 років. І тоді саме була занотована повна коньюнкція тих плянет. Таким чином, ще раз була виявлена помилка ченця Діонісія, а разом із цим стверджена правда Євангелії!

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФИЛАДЕЛФІЇ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTE, P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

Ювілей заслуженого Священика і Громадянина

Останні десятиліття пливуть таким неймовірним темпом, що навіть нема часу на свідому рефлексію, на спомин того, що в пройденому було гарного, шляхетного та у великій мірі героїчного. За тим, однак, відчувається підсвідома туга і це видно при нагоді регіональних з'їздів та започаткування видавання збірників про рідні сторони. Одною із форм до збереження тих причинків до нашого гарного минулого є теж вшанування наших видатних церковних чи світських діячів при нагоді їхніх ювілеїв. Саме і це було мотивом до написання оцих кількох стрічок про 45-літний ювілей священства і 50-літній ювілей громадської праці васлуженого священика і громадянина. Впр. о. Юрія Боднара, тепер Канада, а до 1944 душпастиря в Журавенщині.

о. Юрій Боднар

Отець Юрій Боднар, син о. Григорія пароха Свистільник в Рогатинщині, виніс уже з батьківського дому любов до всього рідного та й заправу до громадської праці. Бувши молодим студентом, він брав живу участь в організації „Соколів" під проводом проф. Боберського та вже в 1911 році взяв участь у з'їзді Сокільства в Празі.

Висвячений, після закінчення Богословії у Львові, Митрополитом Андреєм Шептицьким на священика, в році 1914, молодий, повний енергії о. Юрій одержує першу посаду катихита в народній школі в Журавні і там разом зі своєю дружиною Євгенією поринає цілковито у вир праці на церковному і народному полі. полі. Праця ця не була легка, бо хто знає ближче відносини в цій гарній наддністрянській околиці, тому відомо, що Журавенщина належала до найбільш москвофільських околиць. Щойно праця таких видатних священиків, як о. Тома Березовський та о. Северин Борачок, а згодом о. В. Тиммчук та зокрема о Григорій Музичка, піднесла українського національного духа Журавенщини. До цієї ж освідомної праці дійшов молодий і енергійний о. Юрій. Обдарований прекрас? ним теноровим голосом та даром проповідника і промовця, при тому лагідного вдачею він у скорому часі почав з'єднувати собі не лише дітей, яких вчив Божих правд, але теж і батьків. З вибухом першої Світової Війни, о. Боднар дістав в призначення на душпастирську працю в Манастирі і Протесах. Оба ці села майже цілковито москвофільські. О. Юрій тактовно, своєю працею, в короткому часі змінив цілковито духове обличчя тих сіл. Читальні Качковського перемінилися на читальні „Просвіти". За те йому прийшлось терпіти від окупаційних московських військ включно до заборони священодійствувати.

Після уступлення москалів знову закипіла праця. О. Боднар основує в Журавні Сиротинець, в якому були приміщені переважно воєнні сироти. Заложене ним бюро правних порад допомагає довколишнім селянам у всіх можливих справах. Від 1917 року о. Боднар одержав парохію Баличі Зарічні і там розвинув культурно - просвітну працю, закладаючи Просвіту, Кооперативу і то майже у всіх довколишніх селах.

Від 1924 року о. Боднар одержав парохію Яйківці, по знаному діячеві о. Борачкові. З того часу, аж до самого виїзду на еміграцію 1944, о. Юрій невтомно працював для добра не лише свойого села. але теж цілої Журавенщини, як під оглядом релігійним так і культурно - освітнім та економічним. Ледве чи було яке село в Журавенщині, де б Боднар не був з доповіддю чи проповіддю з якоїсь нагоди. Не має змоги подрібно обговорювати всієї праці, овочем якої був культурний, економічний та духовний ріст Журавенщини. Згадати б лише, що о. Боднар був кількакратно головою філії Т-ва „Просвіта", майже цілий час головою філії „Сільського Господаря", співосновником „Українбанку" та членом Дирекції, членом надз. ради Маслосоюзу", членом Надз. Ради Союзу Кооператив в Стрию та головою Надзірної Ради того ж Союзу. О. Боднар був теж співініціятором з о. Йосифом Савицьким в заснуванню священичого станового Т-ва св. Андрея, яке спершу було заложене в Стрию, а відтак перенесено його як Централю до Львова. де о. Юрій Боднар був в Управі до кінця його існування.

При тій живій громадській праці, о. Боднар ніколи не занедбував своїх обов'язків душпастиря. Кожного ранку, чи це була зима чи літо, погода чи слота, легко похилена його постать заходила до гарної, стилевої дерев'яної церковці, щоб там принести Безкровну Жертву за своїх парохіян, свою Церкву та свій Нарід. Для своїх парохіян. він все був не лише зразковим душпастирем, але також приятелем — дорадником у всіх справах, які тільки вони мали, від духовних потреб починаючи а на господарських потребах кінчаючи. Ревність душпастиря і громадянина о. Боднара оцінив свого часу Великий Митрополит Андрей, наділюючи його гідністю совітника Львівської Архіспархії. У його праці допомагала о. Боднарові його все привітна та розумна дружина, п-і Євгенія. сама з фаху учителька, яка провадила особливо корисну роботу серед жіноцтва та молоді. В тому дусі були теж виховувані доні, які вже у вищих клясах гімназії, йдучи слідами своїх працьовитих батьків, теж провадили культурно - освітню роботу по наших читальнях.

Дім п-во Боднарів був все гостинним для всіх, що трудились на народній ниві. Скільки то просвітянських, кооперативних чи інших діячів донинішнього дня мило згадує гостинну хату яйківського приходства. Все молодий духом, о. Боднар тішився симпатією серед студентства, яке не одного могло з його досвіду могло скористати та навчитись.

За свою працю о. Боднар мусів зносити не одну прикрість від польської поліції, відтак, за окупації большевицької. різні гонення і суди та й за німецької окупації в'язницю. Цю благородну працю перервала друга окупація большевиків. От. Боднар був змушений опустити так близьку його серцю Журавенщину та податись через Словаччину на Захід. Одначе й тут, де тільки затримався хоча б на короткий побут, з питомою собі енергією провадив і душпастирську і суспільно- харитативну роботу. І тепер, з переїздом до Канади, хоча борода як сніг побіліла, о. Юрій Боднар працює немов молодий душпастир. доїжджаючи до своїх парохіян в містечку Сарні, Онт.

Цьогорічний ювілей 45-ліття священства та 50-ліття громадської праці о. Боднар обходить, як кожний інший рік свойого трудящого життя. Рідна йому Журавенщина не може зложити йому подяки за стільки років жертвенної праці, бо її уста зв'язані гонителями Церкви і Народу. Все таки в їх серцях напевно жевріє почуття вдячности для того, що їх будив з національної дрімоти та вказував світлі ідеали, якими вони як християни і українці повинні жити.

В. Журавинський

В січні всі чужинці повинні зголошувати свої адреси

Федеральний закон вимагає, щоб кожний чужинець, який живе в Злучених Державах на 1-го січня, щороку реєстрував свою адресу протягом січня місяця. Ця вимога стосується не тільки чужинців, які живуть тут стало, але й не-імігрантів, які перебувають тут тимчасово, як, наприклад, чужинецьких студентів, моряків, купців. Чужинці, які тимчасово не будуть присутні в ЗДА в січні, повинні подати свої адреси протягом десятьох днів по повороті до цієї країни. Повідомлення про адресу чужинця повинно бути дане на спеціяльній картці (форма 1 - 53), що її можна одержати в будь-якому поштовому уряді або в місцевому відділі Іміграції та Натуралізації. Виповнивши картку, належить подати її поштовому урядовцеві чи службовцеві іміграційного бюра. Поштою посилати її не можна. Закон цей відноситься і до дітей чужинців. Але якщо їм нема ще 14 років, тоді їхню адресу повинні подати їх батьки або опікуни. Якщо чужинець перебуває у в'язниці або в захисті для божевільних, за нього це повинен зробити його опікун. Чужинець, який є хворий і не може прийти до поштового уряду, може когось післати по карточку і виповнену карточку треба віддати тому самому службовцеві, який її видав.

Вийнятки становлять тільки чужинці, які перебувають на дипломатичній службі, закордонні представники до Організації Об'єднаних Націй і особи, яким тимчасово дозволено перебувати в ЗДА, як фармерським робітникам.

Американська Рада

Про вплив товщів на серце

Шикаго. — Директор відділу серцевих недуг при медичному факультеті Нортвестерн університету д-р Єремія Стемлер був модератором на нарадах про серцеві недуги і заявив, що, на його думку, багата на товщі дієта американців є головною причиною того, що численні американці хворіють на серцеві недуги. Стверджено, що люди з великою кількістю холестеролю в своїй крові є наражені на занедужання на забиття артерій три до шістьох разів більше як люди без надміру холестеролю. Внаслідок відповідної дієти можна зменшити запаси холестеролю в крові. Деякі лікарі твердять, що окремі ліки можуть зменшувати надмір холестеролю, зглядно можуть регулювати його скількість інші спеціялісти кажуть, що треба б це ще довести дальшими дослідами. Ченці Трапісти харчуються найбільше молоком і яйцями і вони менше хворіють на серце як ченці Бенедектини, які споживають нормальні харчі, отже їдять і м'ясо. Але ж інші лікарі заявляють, що менша скількість холестеролю у Трапістів може бути внаслідок того, що ці ченці більше працюють фізично як Бенедиктини, і менша скількість холестеролю спричинена не родом харчів а фізичною працею.

● **В комуністичному Китаї** було в листопаді минулого року 13 мільйонів фабричних робітників у фабричних вечірніх курсах грамоти. Комуно-китайські власті твердять, що коли в 1949 р. 80% китайських робітників були неграмотними, то тепер є їх уже лише 20%.

„ПОКАЖІМ СЕБЕ ЛЮДЬМИ, ЯКІ ВМІЮТЬ ТРИМАТИ СВОЮ НАЦІОНАЛЬНУ ЄДНІСТЬ!"

Ню Йорк. — Головна Управа Українського Євангельського Об'єднання в Північній Америці опублікувала за підписами суперінтендента Української Євангельсько - Реформованої Церкви в екзилі пастора Лева Бучака і Президента Об'єднання Петра Ковальчука своє послання з приводу Різдва Христового і Нового Року. „Останній рік — стверджується в посланні — позначився в людській історії не тільки зміцненням тенденції в певних керуючих чинників у світовій політиці до „співіснування", але й значними практичними кроками в цьому напрямку. Те, що ще так недавно видавалося неможливим, сьогодні є доконаним фактом. Новітній самодержець Східньої Европи та безмежних азійських просторів — домігся того, що був запрошений відвідати бастіон демократії, волелюбну Америку. Його приїзд був попереджений випущенням у вселенну ракети, яка досягла Місяця. Дехто добачує в цьому запрошенні свого роду поступку Заходу взад перед фактом хвилевої перемоги Сходу в модерному зброєнні.

В нашому українському житті — сказано далі — ми знову стали свідками скритовбивства ворогом одного з провідних борців за визволення України. Все це є доказом того, що боротьба не вгаває та не тратить на своєму напруженні. І вільний світ і наш нарід стоять далі в дуже невиразній та складній ситуації, яка все ще загрожує їх, ньому дальшому існуванню.

Все це могло б наповняти наші серця безнадійною тривогою, бо горе світові, коли ним керує не Божественне право, а насилля й сваволя. Однак вже звичайна народна мудрість твердить, що Бог не всилі, а в правді. Сила є тимчасовим, змінним явищем. а правда є вічна і незмінна. Їй належиться остаточна перемога."

Передумовою тієї перемоги може бути тільки побожність людей: „Господь тут від нашої побажности вимагає, що б вона в першу чергу впорядкувала своє відношення до ближнього та своє суспільно - національне життя у всіх своїх проявах на основі справедливости й любови. Інакшими словами Він вимагає від нас, щоб ми були світлом і сіллю цього світу. Коли ж наша сіль, тобто побожність, звітріє (Матв. 5.13), тоді її викидається на смітник, щоб її інші топтали. Тоді безбожники робляться вчителями „моралі", а іроди обіцюють людям „рай" на землі. Біймося цієї лицемірної та безовочної релігійности, а все решта не страшне людям живої віри в Бога, які своє життя дійсно будують на його святих заповітах.

Виявім ділами життя нашу вірність Спасителеві! Даймо Духові Божому діяти в наших серцях! Учімся в єдності духа та братньої любови працювати для справи поширення Царства Божого між нами! Покажімо себе людьми, які вміють непохитно тримати свою національну єдність, не зважаючи на свої політичні та віроісповідні переконання. Працюймо з повною посвятою для свого єдиного й неподільного народу та добра країн свого поселення."

А. БАРРЕТ СКЛАВ ПРИСЯГУ ЯК НОВИЙ ПРЕМ'ЄР КВЕБЕКУ

Квебек, Канада. — 8. січня 61-річний Антоніо Баррет склав присягу як новий прем'єр провінції Квебек. Він заявив, що продовжуватиме політику свого попередника Пола Сове, який помер 3-го січня та ще давнішого прем'єра Моріса Дюплессі, який помер в серпні минулого року. Ця політика змагає до збереження автономії для провінції з французькомовним населенням. а у всіх інших 9-ох провінціях переважає англомовне населення. Гадають, що Баррет втримуватиме тісніші зв'язки з Оттавою, ніж це було за Дюплессі, який не хотів навіть прийняти федеральної допомоги для університетів, щоб не підмінувати основ незалежности своєї провінції. 25 мільйонів долярів лежать в урядових банках, бо провінційний уряд не хотів їх взяти. Баррет має близькі зв'язки з федеральним прем'єром Джоном Діфенбейкером.

ІЗ СПОРТОВОЇ ХРОНІКИ

Ню Йорк. — В неділю дня 10-го січня ц. р., УСК Ню Йорк, у змаганнях за мистецтво Німецько-Американської Футбольної Ліги переміг Спортовий Клюб Бриджпорт у відношенні 5:1. У передзмагу резерва УСК зремісувала з резервою Бриджпорт 4:4. Юнаки УСК „А" перемогли юнаків Грік Амерікен у відношенні 9:0.

ПОДЯКА

На цій „Долині Сліз" немає більшого нещастя над те, коли хтось Найдорожчий ненадійно відходить від нас назавжди. Здавалося б, що цього безмежного горя людськими силами не перенести і словами не описати.

В глибокому відчаю залишається тоді християнській душі в покорі тільки повторити святі слова — „Да будет Воля Твоя".

За Волею Всевишнього Бога відійшов від нас у Вічність ненадійно в дні 13-го грудня 1959 року,

НАШ НАЙДОРОЖЧИЙ, МУЖ, БАТЬКО, СИН, БРАТ, ШВАГЕР і ВУЙКО,

бл. п. д-р ЮЛІЯН ГРАБОВИЧ

бувший в'язень Картузької-Берези, проживши 55 років.

Закрив свої струджені очі назавжди через удар серця, залишивши своїх двох Синів, кохану Дружину, Найдорожчу Неньку, що так їх гаряче любив і всю свою родину в безмежному і ніколи не укосному смутку.

В цій глибокій печалі (коли то звичайно руки опадають братися за будь-яке діло) наші Приятелі про нас не забули й усі поспішили нам з моральною поміччю.

Цією дорогою ми хочемо подякувати Їм усім за це Самаританське діло.

В першу чергу ми особливо вдячні Високоповажаному Панові Платонові Хомі і Високоповажаному Панові Мгр. Богданові Сигуровичові, що щиро допомогли зайнятися справами Похоронів та робили все, щоб нас у цьому горю морально піддержати. Зокрема складаємо щиру подяку за виголошені зворушливі і глибокого змісту прощальні слова від Ню Гейвенської Громади, Високоповажаному Панові Професорові Іванові Голембйовському, Високоповажаному Панові Мгр. Михайлові Войкові, Голові Українського Народного Дому в Ню Гейвені і Високоповажаному Панові Мгр. Богданові Сигуровичеві, Голові Української Рідної Школи ім. Митрополита Андрея Шептицького, як також за вінки і квіти Українському Народному Домові, Українському Народному Союзові, Відділ 414, Пластовій Станиці, Українському Музичному Інститутові і Українській Рідній Школі ім. Митрополита Андрея Шептицького в Ню Гейвені. За прислані телеграми зі словами співчуття Високоповажному Панові Василеві Мудрому від Українського Конгресового Комітету Америки в Ню Йорку, Високоповажному Панові Професорові Д-рові Володимирові Калині від Шкільної Ради в Ню Йорку і Високоповажному Панові Інженерові Романові Раковському від „Самопомочі" і всім Тим, що особисто чи листовно зложили кондоленції, Представникам Станиці Пласту з Гартфорду, всім нашим Кревним, що прибули з близька і далека на цей сумний обряд, Приятелям, що несли домовину до церкви св. Михаїла і з церкви, як і на католицьке кладовище, а Панові Маркевичові, директорові похоронного заведення за щиру обслугу і слова співчуття і всім Тим, що жертвували на Служби Божі за Спокій душі Покійного, хай Бог нагородить Сторицею.

На кінець щире Спаси-Біг і всім-всім нашим Приятелям та Знайомим, що так масово явились на всіх похоронних відправах і віддали останню прислугу нашому Незабутньому Покійникові.

Опечалена Родина:

ГРАБОВИЧІВ, ГОЛУБОВИЧІВ і ПЕНЦАКІВ з Ню Гейвену

та Брат з Дружиною на Рідних Землях.

Кол. англійський прем'єр Іден критикує політику покійного Доллеса

Лондон. — Колишній англійський прем'єр Антоні Іден розпочав друкувати в „Таймсі Лондону" свої спомини, при чому в першій своїй статті критикує колишнього американського державного секретаря, пок. Джана Фостера Доллеса, закидаючи йому небезпечну гру із світовим миром. Конкретно, коли Іден був міністром закордонних справ у 1954 році, то Доллес плянував активно підтримати Францію в її війні в Індо-Китаї проти тамошніх комуністичних партизанів. Іден покликується на промову Доллеса з 29 березня 1954 р. та на свою нараду з Доллесом в Лондоні 12 і 13 квітня 1954. През. Айзенгавер — твердить Іден — був уже готов звернутися до Конґресу за авторизацією на вжиття американської воєнної фльоти на водах Індокитаю. Іден хвалиться, що Англія внеможливила цей плян та довела до „мирної" полагоди конфлікту в Індокитаї, яка віддала північний В'єтнам комуністам. Антоні Іден, що в 1955 році став прем'єром Англії на місце Черчила, що зрікся того становища з уваги на свій вік, — димісіонував після невдачі з воєнною авантурою Англії проти Єгипту.

Передбачають зменшення долярового дефіциту в обороті з закордоном

Гюстон, Тексас. — Економіст Міжнародної Корпорації МекҐро Гілл Волтер Г. Дасмонд промовляв на зборах Відділу Т-ва для плекання закордонної торгівлі і заявив, що в 1960-му році зменшиться доляровий дефіцит ЗДА в обороті з-за кордоном із $4,500,000,000 до $2,000,000,000. Станеться це тому, що експорт збільшиться на 10%, а імпорт збільшиться тільки на 3%. Цей недобір в обороті з чужими країнами спричиняє не закордонна торгівля цієї країни, тільки те, що ЗДА видають більйони долярів на свої збройні сили в Европі і в Азії, на допомогу закордонним державам і на приватні інтестиції за морем. Сподіваються більше продати закордон бавовни, кукурудзи, насіння сої і кормів для худоби, бо в Европі була довга посуха восени минулого року. Мають продати приватних літаків вартости одного більйона долярів. До стабілізації торгівлі з-закордоном причинилося замирення в сталеварній промисловості.

Хрущов поїде в лютому до Індії, Бірми і Індонезії

Москва. — Нікіта Хрущов поїде в другій половині лютого ц. р. до Індонезії, давно запрошений туди президентом Сукарном, коли той відвідав був Москву. Тому, що Хрущов вибрав дорогу почерез Індію, то індійському урядові не лицювало не запросити його. Він, очевидно, негайно те запрошення прийняв та заповів, що прибуде до Ню Делі 20 лютого і переведе там три дні. Бірменський уряд офіційно ще не запросив Хрущова, але сподіваються, що це станеться нині-завтра і що Хрущов поїде і до Ранґуну. Ця нова пропаґандивна подорож Хрущова має „невтралізувати" наслідки грудневої подорожі през. Айзенгавера по країнах південної Азії та підсилити комуністичні шанси в південній Азії, які сильно впали внаслідок комуно-китайської агресії супроти Тибету й Індії.

84-річний Конрад Аденауер заповідає посилену політичну кампанію

Бонн. Західньо - німецький канцлер Конрад Аденауер скінчив у минулий понеділок 5-го січня 1960 року 84 роки життя. Не вважаючи на свій пізній вік — він не тільки твердо тримає в своїх руках керму державного правління, але заповідає активну участь у виборчій кампанії в найближчому 1961-му році. Аденауер є одиноким канцлером Німецької Федеративної Республіки від часу її існування, вигравши попередні три вибори, як лідер Християнсько-демократичної партії. З кінцем цього місяця він поїде до Риму ревізитувати італійського прем'єра Сені, а з весною поїде до Японії. У поворотній дорозі відтіль має „вступити" до Вашинґтону на нові наради з президентом Айзенгавером у зв'язку з травневою конференцією „на вершинах" у Парижі. Покищо найбільшою турботою західньо - німецького уряду є хвиля антисемітських і неонацистських виступів в Західній Німеччині, які компромітують ту країну.

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

МІЛВІЛ, Н. Дж. — Річні Збори Тов. Запорожська Січ, Відд. 347 відбудуться в неділю 17. січня 1960, о год. 1-ій по пол., в залі, де звичайно. Просимо усіх членів прийти на ці збори, щоб вислухати звітів урядників і Контрольної Комісії за 6 місяців мин. року і також вибрати новий уряд на 1960 рік, крім того є інші важні справи до полагодження. — С. Патен, предс., С. Чопик, касир, Г. Тимчій, секр.

ВІЛМІНҐТОН, Дел. — Бр. св. Володимира, Відділ 173, повідомляє, що Річні Загальні Збори відбудуться в неділю 17-го січня 1960 р., о год. 12-ій в пол., в залі при церкві св. о. Миколая 608 С. Гелд Стріт. Порядок: звіт уступаючої управи, звіт Контр. Ком., та вибір нової управи на 1960 рік. Проситься про численну участь членів. — П. Щирба, секр.

БОФФАЛО, Н. Й. — Бр. св. о. Николая, Відділ 127, повідомляє, що Місячні Збори відбудуться в неділю 17. січня 1960 р., в церковній залі при Філмор і Онейда вул., зараз по співаній Службі Божій. Подаємо до відома членам, що маємо календарі УНСоюзу на 1960 рік. Уряд полагоджує всякі справи кожної неділі від години 11.30 до 1-ої по пол. Просимо своєчасно вплачувати свої вкладки. Зголошуйте в члени своїх знайомих і дітей. — І. Вула, голова, П. Володка, фін. секр., М. Гаровус, касир, М. Левицький, рек. секр.

СИРАКЮЗ, Н. Й. — Тов. „Українська Січ", Відділ 39, повідомляє, що Річні Збори відбудуться в неділю 17-го січня 1960 р., о год. 3-ій по полудні, в УНДомі при 1317 В. Фаєт Ст. Обов'язком кожного члена є прибути на ці збори. Якщо більшість членів не явиться на час, то збори відбудуться о одну годину пізніше, без огляду на число присутніх. Порядок зборів буде поданий на місці. — М. Проскуренко, рек. секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні і Річні Загальні Збори Відділу 117, „Запорозької Січи", відбудуться в суботу 16-го січня 1960 р., в год. 7-ій веч., в УНДомі при 2-ій Евні, в кімнаті ч. 36/III. Приявність всіх членів обов'язкова. — С. Кучма, предс., В. Калина, секр.

ШИКАҐО, Ілл., Південь — Бр. св. Ап. Петра і Павла, Відділ 220, повідомляє, що Місячні Збори з огляду на Різдвяні Свята, відбудуться не в другу, а в третю суботу місяця січня, то є дня 16-го січня 1960 року, о год. 7.30 вечером, в церковній залі при 4950 Савт Полайна вулиця, на які проситься численно прибути. Рівночасно повідомляється, що на Річних Загальних Зборах в дні 19. грудня 1959 р., вибрано нову управу на 1960 рік в такому складі: М. Харів, предс.; А. Гіжовська, заст. предс., Г. Гарасим, фін. секр.,; В. Мацків, касир; К. Кукура, рекорд. секр.; Д. Кошіль, М. Гут, В. Брицький, Контр. Комісія. — Управа.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Т-во „Згода", Відділ 358, повідомляє членів, що Місячні і Річні Збори відбудуться в неділю 17-го січня 1960 р., о год. 1.30 по пол., в УНДомі, Вест 14-та вул. На порядку: звіт уряду, звіт контролі за 1959 рік, Вибір нового уряду. Просимо численно прибути. — С. Палівода, предс., Л. Гірко, фін. секр., З. Капустинська, касир, М. Лабик, рек. секр.

СТ. ДЖОЗЕФ, Мізурі. — Тов. Запорозька Січ, Відділ 355, повідомляє членів, що Річні Збори відбудуться 17-го січня 1960 р., в третю неділю по першім, о год. 2-ій по пол., в залі парохіяльній. Порядок: звіт за 1959 р. управи і Контр. Ком. Важливі справи до обговорення, збірка вкладок. Вибір нової управи на 1960 рік. Обов'язком кожного члена є прибути на збори без різниці, чи член платить вкладку піврічно чи річно. Довгуючі члени, хай вирівняють свої вкладки. — Управа.

ПАЛМЕРТОН, Па. — Бр. св. о. Миколая, Відділ 369, повідомляє членів, що Річні Збори відбудуться в суботу 16-го січня 1960 р., о год. 5-ій по пол., в церковній залі. Проситься членів прийти на ці збори, бо буде звіт контролі за 1959 рік. — Управа.

ЕМГЕРСТ, Масс. — Управа Відділу 199 повідомляє, що Річні Збори відбудуться в суботу 16-го січня 1960, о год. 7-ій вечором в домі касира 398 Нортгемптон Рд. Порядок зборів буде поданий на місці. Присутність членів обов'язкова. Якщо не буде відповідного числа членів до переведення зборів, то о год. 8-ій цього вечора збори відбудуться без огляду на скількість присутніх. На зборах можна одержати Календар У. Н. Союзу на 1960 рік. Ціна $1.00. — Г. Матуряк, секр.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж. — Бр. св. о. Николая, Відділ 104, повідомляє членів, що Збори відбудуться 17-го січня 1960 р., о год. 2-ій по пол., в Нар. Домі. Проситься усіх членів прибути на ці збори. На порядку: Вибір Управи на 1960 рік. Просимо вирівнати залеглі вкладки. Річних і піврічних платників просимо вкладки вплатити своєчасно. — М. Зельвак, предс., Г. Мисак, секр.

ШИКАҐО, Ілл. — Річні Збори Б-ва св. о. Николая, Відділ 106 відбудуться в неділю 17. січня 1960 р., о год. 12-ій в пол., в домі Відділів УНС 843 Н. Вестерн Евню. Від год. 11.30 члени можуть платити вкладки до 1.30, а в год. 1.30 відбудуться збори. На порядку: звіт урядників і Контрольної Комісії за 1959 рік та вибір уряду на 1960 р. Просимо довгуючих членів прибути і вирівнати залеглі вкладки за 1959 рік. Усі члени і членкині обовязково повинні прибути хоч раз у рік на збори, бо будуть важні справи до рішення. — І. Лобойко, заст. предс., Г. Дацьків, фін. секр., М. Попіль, касир.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Сестр. Пресв. Діви Марії, Відділ 112, повідомляє членів, що Місячні Збори відбудуться в неділю 17. січня 1960, по 3-ій і 4-ій Службі Божій, в церковній залі. Довжників просимо вирівнати залеглі вкладки. — А. Купер, секр.

ГЕМТРЕМК, Міш. — Тов. „Згода", Відділ 20, повідомляє членів, що Місячні Збори відбудуться в неділю 17. січня 1960 р., о год. 2-ій по пол., в Укр. Вищій Школі, при 3056 Ганлей Ст. Обов'язком кожного члена є прибути на ці збори. На порядку: звіт фін. секретаря, Контрольної Комісії, вибір нового уряду на 1960 р., і інші важні справи до полагодження. — Управа.

ЙОНҐСТАВН, Огайо. — Бр. св. Арх. Михаїла, Відділ 140, повідомляє своїх членів, що на Річних Зборах, котрі відбулися 20-го грудня 1959, вибрано такий уряд: Стефан Нановський, предс., Стефан Терлецький, заступник предс., Іван Сенич, секретар, Галина Горак, заст. секр., Андрей Віблий і Василь Терлецький, контрольори. — Слідуючі Збори відбудуться 17-го січня 1960 р., третя неділя по першім, у церковній залі, зараз по Великій Службі Божій, о год. 11.30 перед пол. Проситься усіх членів прийти і заплатити свої вкладки. У справі нашого Братства проситься звернати до нового секретаря на адресу: John Senich, 228 Mt. Everett Rd. Hubbard, Ohio.

ГУДСОН, Н. Й. — Бр. св. Арх. Михаїла, Відділ 476, повідомляє членів, що Річні Збори відбудуться в неділю 17-го січня 1960 р., зараз по Службі Божій, в залі парафіяльній, Савт Сек. Партішен Стріт, ч. 59-69. Обов'язком кожного члена є бути на Річних Зборах. На порядку: звіт управи за 1959 р. звіт фін. секр. і Контр. Комісії. Вибір нового уряду на 1960 рік. — І. Юськів, предс., М. Маряк, кас., П. Маряк, секр.

ШИКАҐО, Ілл. — Сестр. Благовіщення, Відділ 125, повідомляє членів, що Річні Збори відбудуться в неділю 17-го січня 1960 р., о год. 12.30 по пол., при 845 Н. Вестерн Евню. Проситься членів прийти на означений час. — Р. Рибак, предс., П. Яворська, касир, І. Подола, сек.

Йонґставн, Огайо. — Бр. св. Петра й Павла, Відділ 274, повідомляє членів, що Річні Збори відбудуться в неділю 17. січня 1960 р., точно о год. 2-ій по пол., в залі під ч. 1915 Россел вул. Просимо всіх членів і членкинь прийти на ці збори, вирівнати свої довги та вислухати звітів й вибрати новий уряд на 1960 р. — А. Кравець, предс., Т. Сенедяк, секр.-касир.

ОМАГА, Небраска. — Тов. „Карпати", Відділ 356, повідомляє членів, що Річні Загальні Збори відбудуться 17-го січня 1960 р., в третю неділю по першім о год. 3-ій по пол., в церковній залі, 16-та і Марта вул. Порядок: звіт Управи і Контрольної Ком. за мин. рік. Проситься всіх членів прибути на ці важні збори. Обов'язком члена є брати активну участь у зборах. — А. Столярська, предс., М. Воробець, секр.

РАНКІН, Па. — Бр. св. Григорія, Відділ 24, повідомляє членів, що Річні Збори відбудуться в неділю 17-го січня 1960 р., о год. 2-ій по пол., в домі А. Крул, ч. 307 Н. Голленд Евню. Проситься прибути численно. На порядку: звіт уряду за 1959 рік і інші важні справи. Приєднуйте нових членів. — А. Крул, предс., С. Крул, касир, Н. Щур, секретар.

Український Народний Союз — це суто демократична українська братська організація. Стати її членом, — це не тільки забезпечити себе і ваших рідних матеріяльно, це значить бути співвласником його надбань і вибирати, чи бути вибраним в його керівні органи

Посмертна згадка

МИКОЛА МОРОЗ, член 204 Відділу УНС в Ню Йорку, помер 7-го січня 1960 р. Покійний родився 12 грудня 1891 р. в селі Жирава, пов. Жидачів, Західна Україна. Полишив в смутку дочку Каролину. Похорон відбудеться в понеділок 11-го січня 1960 з похоронного заведення П. Яреми до костела св. Станислава при 7-ій вул. в Ню Йорку, відтак на цвинтар Кальварія. В. Й. П.!

Василь Гасій, секр.

ТАРЗАН, ч. 4386. Ціль: білий демон!

— Ми вже були переконані, і швидко зголосилися на човен демона, — закінчував Молю. — Ми мусіли занурюватися для дивної мети на дні лягуни.

— Так воно почалося, але люди постійно вмирали. Вода є заглибока, і деколи їхні легені і вуха розривалися!

Історія Молю залишила розгніваного Тарзана в притасному незадоволенні. Він мусить виcлідити цього нечесного „білого демона"... і знищити його!